

at når man er kommet hertil som familie, forudsætter det jo, at barnet har lært sproget i det nye land, for at det kan tolke for forældrene. Men hvordan kan det så være, at forældrene ikke har lært sproget, og hvorfor er det så, at der opstår det her behov for tolkning? Jeg mener, at ministeren var meget fint inde på, at vi også skal huske det fokus, at der stadig væk bliver stillet masser af muligheder til rådighed for at tilegne sig det nye sprog i det nye land, man er kommet til, og at det krav ikke kun skal stilles til børnene, men bestemt også til forældrene.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:12

Astrid Krag (SF):

Ja, og alle folk, der skal kunne fungere i Danmark, har en meget stor interesse i at lære dansk, og det synes jeg bestemt også de skal. Men virkeligheden er jo, at der er nogle mennesker, der kommer til Danmark som flygtninge og er så traumatiserede, at det er gået meget hårdt ud over deres evne til at lære sprog, og de mennesker skal jo også have en mulighed for, at der bliver taget hånd om dem af det danske system, når de får asyl og ophold hos os. Og der nytter det bare ikke noget, at det er børnene, der skal gå ind og tage det ansvar på sig. Det er ikke en enkel opgave at tolke, og slet ikke hvis man skal tolke ting, som er fagligt svære som f.eks. ved et lægebesøg. Det er et meget stort ansvar at lade børn stå med, og der synes jeg, vi må gøre, hvad vi kan, for at det er kvalificerede tolke, der anvendes i det offentlige, og for ikke at overlade den opgave til børn.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 17:13

Karen Ellemann (V):

Jeg er meget enig i ordførerens svar om kvalificeret tolkebistand i de tilfælde, hvor det oprigtigt er nødvendigt. Og den gruppe, som ordføreren omtaler, er jo bestemt også en meget, meget lille gruppe, som vi kan være ganske enige om har et behov for tolkning. Men der, hvor behovet for tolkning findes i dag, er jo netop hos familier, som har boet i Danmark med opholdstilladelse og det hele gennem en årrække, og det er der, der virkelig bliver drevet rovdraft så at sige på et behov for at anvende tolke, og det er der, jeg mener vi bør være meget opmærksomme på at sæt-

te fokus på muligheden for at tilegne sig det danske sprog.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:13

Astrid Krag (SF):

Jeg tror slet ikke, at vi er uenige om vigtigheden af, at man lærer dansk. Men derfor er det stadig afgørende, at vi har de tilbud – og at vi også har ordentlige tilbud – der skal til for de mennesker, som ikke behersker det danske sprog ordentligt. Og det er jo overordentlig afgørende, når vi kigger på, hvad det er for nogle steder, vi mangler tolke – altså når det handler om udlændingemyndighederne, om sundhedsvæsenet, og om forskellige steder i regionerne og kommunerne. Det er steder, hvor det ikke er ligegyldigt for folks liv, hvilken kvalitet tolkningen har. Så man kan jo tage kontakt til kommunerne og kontakte alle de mennesker, der i det daglige anvender tolke, og spørge, hvordan det påvirker kvaliteten af deres arbejde, at der er mangel på kvalificerede tolke. Så tror jeg også, at man ville få et billede, som viser, at der kan være rigtig god brug for et forslag som det, Socialdemokraterne har lagt frem her.

Kl. 17:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe som ordfører.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Jesper Langballe (DF):

Det er efter Dansk Folkepartis mening et tiltalende forslag, der er fremsat. Der er ingen tvivl om, at der er en skrigende mangel på kvalificerede tolke.

Essensen i det problem er naturligvis, at der er kommet for mange indvandrere hertil, der ikke har forsøgt at lære sig det danske sprog. Det er et problem, der koster samfundet enorme ressourcer og øger presset på velfærdsstaten. Det er i den sammenhæng uhensigtsmæssigt, hvis de tolke, der benyttes til at afhjælpe problemer med indvandrere, der ikke har lært dansk, heller ikke kan tale et dansk, der berettiger deres tolkerolle.

Der er ganske givet ikke alene brug for sproglig kunnen, men også et tolkeetisk gehalt, som forslagsstillerne også gør opmærksom på. Det er der jo i mange sammenhænge. De fleste af os kan huske den skændige sag med Annemette Hommel, den udstationerede sprogofficer, som